

Evvel zaman içinde, bir kuyunun dibinde küçük bir kurbağa yaşarmış. Küçük Kurbağa'nın susadığında içecek suyu acıktığında yiyecek böcekleri varmış. Yorulduğu zamanlarda sırtının üzerine yatıp kuyunun başındaki delikten gökyüzünün derinliklerine bakabiliyormuş.

Küçük Kurbağa hayatı boyunca hiç kuyunun dışına çıkmamış. Ama yine de mutluymuş, onu üzen sadece bir şey varmış. Çok yalnızmış ve oyun oynayacak kimsesi yokmuş. Ne zaman bir hayvan kuyuya su içmeye gelse, Küçük kurbağa kuyunun ucuna doğru "Merhaba" diye bağırmış. Aşağıya inip benimle oynamak ister misin? Yemeğim ve suyum var, yaşayacak güzel de bir yerim. Buradan daha iyisi yoktur dünyada."

Ama diğer hayvanlar her zaman "Teşekkürler Küçük Kurbağa. Biz dışarısını seviyoruz Dünya aşağıda olduğundan çok daha büyük ve güzel" derlermiş. Ama Küçük Kurbağa "Buradan daha güzel bir yer yok!" diye cevap verirmiş.

Kuyunun dibine su içmeye gelen kuşlara oyun oynamayı isteyip istemediklerini sorarmış Küçük Kurbağa. "Sen dışarı gel, bizimle oyna" diye cevap verirmiş kuşlar da ona. Dünya kuyuda olduğundan çok daha büyük ve çok daha güzel" Ama Küçük Kurbağa onlara inanmazmış. "Hiç bir yer benim evimden daha güzel olamaz" dermiş Küçük Kurbağa.

Küçük Kurbağa'nın aynı şeyi tekrar tekrar söylediğini duyduktan sonra, neredeyse bütün kuşlar ve hayvanlar onunla konuşmayı bırakmış. Küçük Kurbağa bunun nedenini bir türlü anlamamış. Ama anlamadığı şey aslında neden kimsenin onun yaşadığı yere gelmek istemediğiymiş. Bir gün, küçük bir Serçe kuyunun dibine su içmeye gelmiş. Serçe Küçük Kurbağa'ya onunla beraber kuyunun dışına uçmayı teklif etmiş. "Dünya bu kuyunun dibinden çok daha büyük ve güzel bir yer."

Küçük Kurbağa "Neden bana yalan söylüyorsun" demiş. "Hiçbir yer benim yaşadığım yerden daha güzel olamaz!" Serçe sinirlenip uçup gitmiş. Serçe tekrar kuyuya dönmüş ve kuyudan su içmiş. Küçük Kurbağa her seferinde Serçe'yi onunla kalması ve oynaması için ikna etmeye çalışmış. Her seferinde de Serçe Küçük Kurbağa'ya dışarıdaki kocaman dünyadan bahsetmiş. Her seferinde Serçe uçup gitmiş.

Sonra bir gün Serçe yine kuyunun dibine uçmuş. Ama bu sefer Küçük Kurbağa ile konuşmak yerine onu yakalamış ve Küçük Kurbağa'yı kuyunun dışına uçurmuş. İlk başta Küçük Kurbağa dışarıdaki parlak ışık yüzünden etrafını zar zor görebilmiş. Sonra yukarda uçarken gözlerini açmış ve etrafındaki dünyayı görmüş.

Küçük Kurbağa dünyanın düşündüğünden ne kadar da büyük olduğunu gördüğünde çok şaşırılmış. Küçük Kurbağa kendisinin ne kadar küçük olduğunu anlamış. "Teşekkürler Serçe bana gösterdiklerin için sana çok minnettarım. Sana inanmamakla hata etmişim. Lütfen beni aşağıya koy" demiş.

Serçe K c k Kurbağayı büyük güzel bir g l n yanına koymuŐ ve demiş ki: "Seni evinden izinsiz çıkardığım için özür dilerim. Eđer istersen seni geri götürebilirim." Cevap bile vermeden atlamıŐ K c k Kurbağa imene ve bir sürü renkte bir sürü iek görmüş. Ömründe hiç böyle güzel çiçekler görmemiŐ böyle güzel kokular duymamıŐ. "Dışarıdaki dünya çok büyük, harikulade ve güzel!" diye bağırmış K c k Kurbağa en sonunda ve g l n içine atlamıŐ.

Serçe geri dönüp sormuŐ tekrar "K c k Kurbağa! Dışarıdaki dünyayı beğendin mi?" "Kocaman ve çok güzel" demiş k c k kurbağa. "ok teŐekkür ederim. Eđer beni dünyayı görmem için dışarı ıkarmasaydın, dıŐarıda bu kadar güzel Őeylerin varlığından bile haberim olmayacaktı." K c k Kurbağa bir daha asla kuyuya dönmek istememiŐ.